

deres egen Vilje gennemførte. Denne Opdragelse medfører ulykkelige Ægteskaber, og Kvindeemancipationen vil i denne Retning ikke bringe nogen Hjælp.

Forfatterinden skriver dernæst meget indgaaende om Betydningen af kvindelige Læger og mener, at de ikke alene vil have ondt ved at staa sig i Konkurrencen med deres mandlige Kollegaer, men med sit Kendskab til den kvindelige Natur fortsætter hun saaledes: Tillige gives der — vi maa tilstaa det — ogsaa Kvinder, som ikke gerne anerkender en begavet Kvindes Overlegenhed. De sér med Ringeagt paa deres eget Køns videnskabelige Stræben, og føler sig saaret i deres Selvfølelse, naar de maa indrømme en anden Kvinde Aandsoverlegenhedens Fortrin.

Hvilke Fordele venter man sig af Kvindens Deltagelse i det politiske Liv, hvilken Erstatning byder denne for den Skade, som medføres for Familielivet?

Begavede Kvinder gaar med Begejstring ind paa de ny Idéer, men de glemme, at de bane Middelmaadigheden en Vej, der for mange Kvinder kan blive uheldbringende og fordærlig. Den Ærgærrighed, der i vore Tider fører unge Mennesker af alle Stænder til Studeringerne, vilde derved, at det blev almindeligt, at Kvinder ogsaa gik den studerende Vej, forlede mange unge Piger, hvis Evner ikke svarer til de stillede Fordringer, til den samme beklagelige Beslutning. Men det daarlige Udfald af deres Eksaminer vilde skabe et aandeligt Proletariat iblandt Kvinderne; forfejlede Eksistenser, hyppig indtræffende Tilfælde af aandelig Sygelighed og Selvmord iblandt Kvinder vilde blive de uundgaaelige sørgelige Følger. Vil vi værne Kvinden med de ikke saa store Aandsanlæg mod forfejlede Livsbaner, skulde vi helst bevare de rigtbegavede Kvinder for Familielivet, det vilde ikke være ønskeligt, om dette unddroges de intelligenteste Kvinders Paavirkning. En aandfuld Kvinde, der trofast opfylder sine Pligter som Hustru og Moder, vil ikke alene befordre sin egen Familjes Vel, men hendes Eksempel vil ogsaa anspore andre Kvinder til Efterligning. Hun vil have en stor forædlende Indflydelse paa Samfundet, og hendes Virken og Stræben kan vise sig at være langt mere velsignelsesrig for Menneskeheden, end om hun havde stillet sit Liv til Videnskabens Tjeneste. Kvindens Virkekreds maa dog ikke indskrænke sig til Familielivet alene; hvor Forholdene tillader det, naar Børnene vokse til eller ikke findes, kan Hustruen tilfredsstille sin Interesse for alt aandeligt Liv og befordre dette ved sin Deltagelse deri. Vi véd, at begavede Kvinder til alle Tider har øvet deres Indflydelse paa Kunst og Literatur, at de har opmuntret og begejstret betydelige Mænd, Lærde og Kunstnere til ædel Daad og store Værker.

Vi komme nu til Slutningen. Idet vi bekæmper Bestræ-